

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de Huizen van de Economie en het Vlaams Agentschap Ondernemen

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het negeren van het streekplatform Hesoc bij de subsidiëring van projecten ingediend door dit streekplatform

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een federaal onderhandelaar voor de eventuele verhuizing van DHL van Zaventem naar een andere luchthaven

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 4 maart 2004

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.20 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de Huizen van de Economie en het Vlaams Agentschap Ondernemen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Laurys tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de Huizen van de Economie en het Vlaams Agentschap Ondernemen.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de Huizen van de Economie worden overgenomen door het Vlaams Agentschap Ondernemen. De Vlaamse regering werkt al vele jaren aan een concept voor die huizen. Mevrouw de minister, uw voorganger, de heer Gabriels, heeft twee huizen geopend. De decretale onderbouw zou volgen. Zelfs voordien was het zeer onduidelijk in welke richting die dossiers zouden evolueren. Uiteindelijk was er zelfs een voorontwerp en een ontwerp van decreet.

Op de ondernemingsconferentie werd er dan een volledig nieuw concept gelanceerd. Ook daarbij werd gedacht aan een uniek loket, waarbij een aantal taken zou worden uitbesteed aan de werkgeversorganisatie en de federale ondernemersloketten. Alle betrokken partijen, met name de GOM's, het VIZO, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bleven jarenlang in het ongewisse. Niemand wist in welke richting het dossier zou evolueren. Nadat er twee huizen werden opgericht, wordt plots van koers veranderd en kiest de overheid voor het Vlaams Agentschap voor Ondernemen.

Als ik het goed heb begrepen, zou het agentschap een vijftal taken toebedeeld krijgen. Zo moet het sensibiliseren en stimuleren, het ondernemerschap promoten, initiatieven stimuleren en netwerken organiseren. Daarnaast zou het als opdracht hebben eerstelijnsadvies te geven en te zorgen voor de doorverwijzing naar publiek-private actoren, vooral naar de werkgeversorganisatie. De accountmanager zou eveneens worden ondergebracht in het Vlaams agentschap. Hij zou als opdracht hebben de ondernemers of ondernemergerelateerde dossiers integraal op te volgen en te begeleiden. Die eerste drie opdrachten zouden fungeren als preventief bedrijfsbeleid om faillissementen te voorkomen.

Een andere opdracht voor het agentschap is het promoten van de samenwerkingsverbanden van het ondernemen, het management van een kwaliteitsvol netwerk, de promotie en vormgeving, het opzetten van bedrijfsgerichte acties die vormgeving stimuleren. Daarnaast zijn er nog een aantal specifieke taken zoals het sensibiliseren op het vlak van bedrijfsondersteuning en bedrijfsbegeleiding op maat van bepaalde doelgroepen en thema's.

Mevrouw de minister, we waren verwonderd over de koersverandering. Waarom werd plots gekozen voor de maximale uitbesteding? Ik heb daar nergens een motivatie voor gevonden. U bent afgestapt van het idee van een uniek loket. Een deel wordt uitbesteed. Andere zaken worden naar het federale ondernemersloket verwezen. De budgettaire impact werd niet berekend. Wie zal de kosten betalen? Er zijn geen garanties voor een minimale dienstverlening of kwaliteitsbewaking. Men kan zich afvragen of de non-profitsector daar ook onder valt. Moet de sociale economie zich ook wenden tot de commerciële agentschappen? Heeft ze een eigen agentschap?

Er worden opdrachten uitbesteed aan werkgeversorganisaties. Wat gebeurt er echter als bedrijven

Laurys

niet zijn aangesloten bij een werkgeversorganisatie ? Blijkbaar weet men ook nog niet hoe de uitbesteding concreet in zijn werk zal gaan. Er werden daarvoor geen middelen uitgetrokken op de ondernemingsconferentie. Hoe zal dit gebeuren ?

Het is een goede zaak dat opnieuw wordt nagedacht over het preventief bedrijfsbeleid. In 2002 is de uitvoering van het decreet van juli 1990 stopgezet. Op de ondernemingsconferentie heeft de Vlaamse regering zich geëngageerd om een verdere invulling te geven aan het preventief bedrijfsbeleid, weliswaar na overleg met de sociale partners. Dit alles blijft echter zeer vaag.

Mevrouw de minister, ik heb aan u en uw voorganger vragen gesteld in verband met de betrokkenheid van de sociale partners. Ik wilde concreet weten of ook de werknemers gebruik kunnen maken van het preventief bedrijfsbeleid. Tot nu toe kon dat via het decreet van 31 juli 1990. Er werd gesproken over het falingsreductiemodel, een soort op internet consulteerbare simulatie, dat ook de werknemers zouden kunnen consulteren. Dat bedoelen we echter niet als we het hebben over de betrokkenheid van de werknemers bij het preventief bedrijfsbeleid. We willen dat ze ook zelf initiatieven kunnen nemen en adviezen aanvragen.

Het Vlaams Agentschap Ondernemen zal een IVA worden met een raadgevend comité. Hoe zal dit in zijn werk gaan ? Wie zal erin zetelen ? Zijn de bevoegdheden al duidelijk afgebakend ? Zal het sociaal-economisch middenveld erin vertegenwoordigd zijn ? Dat is uiteindelijk toch de bedoeling van een raadgevend comité.

Op het terrein is er heel wat ongerustheid bij het personeel. Men solt al jaren met hen op een ongeoorloofde manier. Gedurende heel die tijd werden ze in het ongewisse gelaten. Ze zijn volledig gedemotiveerd. Dit geldt niet enkel voor de Vlaamse huizen maar ook voor de GOM's, de streekplatforms. Er is een uitstroom van personeel omdat er onduidelijkheid bestaat over het beleid.

Mevrouw de minister, is het niet zo dat de plotse omschakeling van de Vlaamse Huizen van de Economie naar het Vlaams Agentschap Ondernemen getuigt van een vorm van onbehoorlijk bestuur ? Door uw voorganger werden twee huizen geopend, die nu worden afgevoerd. Ondertussen is er personeel aanwezig en werden dossiers geopend. Wat is de motivatie om van koers te veranderen ?

We stellen vast dat veel taken via een PPS-formule worden toegewezen aan de middenveldorganisaties. Wordt in een supplementaire regeling voorzien voor de bedrijven die niet aangesloten zijn bij een werkgeversorganisatie ? Ik denk dan aan de non-profitsector en de sociale economie.

Hoe wordt de opdracht van het preventief bedrijfsbeleid uitgewerkt ? Zullen werknemers hiervan gebruik kunnen maken ? Deze vragen heb ik al eerder gesteld, zowel aan u als aan uw voorganger, de heer Gabriëls. Zullen de vakbonden een plaats krijgen in de agentschappen, meer bepaald in het raadgevend comité van de IVA ?

Met welke middelen zal de uitbesteding betaald worden ? Tijdens de ondernemingsconferentie werden hiervoor geen specifieke middelen ingeschreven.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is reeds langer de bedoeling van de Vlaamse overheid om werk te maken van een uniek Vlaams overheidsloket, waar alle ondernemers, starters en anderen terecht kunnen met hun vragen en dossiers, ongeacht de backoffice waarvoor ze bedoeld zijn. Het concept kreeg eind 2001, onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen, een ruwe vorm en taakstelling als Huis van de Onderneming.

Op 14 december 2001 keurde de Vlaamse regering, in het kader van het project beter bestuurlijk beleid, de sectoriële invulling van het beleidsdomein economie, werkgelegenheid en toerisme principieel goed.

Bijna gelijktijdig werd het debat over de kerntaken en de subsidiariteit opgestart tussen het Vlaamse, het provinciale en het lokale bestuursniveau. In het bestuursakkoord dat op 25 april 2003 werd gesloten, werd bevestigd dat een uniek overheidsloket voor startende ondernemers zich best op het Vlaamse bestuursniveau situeert. Ondertussen had de Vlaamse regering op 8 november 2002 het Huis van de Onderneming gecatalogeerd als een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid. Dit betekent dat een decretale oprichting is vereist. Daartoe werd op Vlaams niveau een task force opgericht.

In afwachting van de decretale verankering wenste de vorige Vlaamse minister van Economie, de heer Gabriëls, zo snel mogelijk over te gaan tot de de-facto-samenwerking van de bedrijfsadviserende

Ceysens

diensten van de GOM's en het VIZO enerzijds, en de regionale exportadviseurs van Export Vlaanderen anderzijds. Dit leidde in het voorjaar van 2003 tot de officieuze opening van twee regionale kantoren van het ondertussen tot Huis van de Vlaamse Economie omgedoopte Huis van de Onderneming.

Ondertussen vorderde ook het decretale voorbereidende werk. Dit was niet evident, aangezien de oprichting van het Huis van de Vlaamse Economie, als gevolg van het kerntakendebat, werd gekoppeld aan de oprichting van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappijen. Beide voorontwerpen van decreet werden op 7 november 2003 principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Eind 2003 had de Vlaamse ondernemingsconferentie plaats. Als gevolg van die conferentie sprak de Vlaamse regering een aantal maatregelen af met de sociale partners. Deze afspraken hadden onder meer gevolgen voor het concept van het Huis van de Vlaamse Economie. De conformering van die afspraken aan de principiële beslissing van de Vlaamse regering gebeurde via een nieuw voorontwerp van decreet, dat op 19 december 2003 principieel werd goedgekeurd.

Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om het eenzijdige karakter van de oude benaming, de te uitdrukkelijke verwijzing naar economie, te verruimen. Het agentschap heeft immers de ambitie om het accountmanagement op te nemen voor zo veel mogelijk domeinen en backoffices, en dat zijn er heel wat meer dan de louter economisch getinte. Het Huis van de Vlaamse Economie wordt in dit voorontwerp van decreet dan ook omgedoopt tot Vlaams Agentschap Ondernemen.

Een belangrijke stap in het besluitvormingsproces werd gisteren door de Vlaamse regering gezet door de definitieve goedkeuring, na advies van de Raad van State, van twee voorontwerpen van decreet over het VAO en de POM's. Nog deze week worden de decreten ingediend, om zo spoedig mogelijk met de parlementaire besprekingen te kunnen beginnen.

Met dit overzicht wil ik maar één zaak aantonen: de Vlaamse regering blijft consequent de unieke loketgedachte huldigen, zij het dat de concrete invulling ervan als gevolg van belangrijke maatschappelijke discussies zoals het kerntakendebat en de ondernemingsconferentie, gaandeweg is geëvolueerd. Dit dossier is, wat mij betreft, een toon-

beeld van hoe de Vlaamse overheid zeer kort op de bal heeft gespeeld.

De keuze om voor het eerstelijnsadvies een partnerschap af te sluiten met de werkgeversorganisaties lag voor de hand. De loketten die verbonden zijn aan deze organisaties bestaan en zijn bovendien gekend door startende en gevestigde ondernemers. Bovendien is hun spreiding over Vlaanderen veel groter dan de mogelijke spreiding van het Vlaams Agentschap Ondernemen.

Ook de transparantie voor de ondernemer wordt verhoogd. Bij de federale ondernemingsloketten kan je terecht voor de officiële, vaak verplichte, startersformaliteiten en voor eerstelijnsinformatie, zowel van het federale als het Vlaamse niveau. Anderzijds is er het Vlaams Agentschap Ondernemen, waar je langskomt zodra je als ondernemer een dossier indient bij de Vlaamse overheid.

Op dit ogenblik zijn er reeds 10 door de federale overheid erkende organisaties die het logo van erkend ondernemingsloket mogen voeren. Die organisaties hebben een federale erkenningsprocedure doorlopen. Dit zorgt voor een zekere kwaliteitsgarantie, zowel voor de overheid als de ondernemer. Het is de bedoeling van de Vlaamse overheid om zeker met deze 10 ondernemingsloketten gesprekken aan te knopen in het kader van een raamcontract. Of er al dan niet nood is aan een bijkomende regeling voor bedrijven die niet aangesloten zijn bij een werkgeversorganisatie, zal na de gesprekken moeten blijken.

De uitwerking van het vernieuwd preventief bedrijfsbeleid staat de komende maanden op de agenda. Zonder te willen vooruitlopen op de feiten, is het mijn overtuiging dat de vernieuwde aanpak zich in hoofdzaak moet toespitsen op de knipperlichtfunctie. Aangezien liquiditeitsproblemen, solvabiliteitsproblemen, maar ook andere problemen op termijn een uitwerking kunnen hebben op de tewerkstelling, is het evident dat bij het uitstippen van de nieuwe aanpak niet enkel de werkgevers, maar evenzeer de werknemersvertegenwoordigers worden uitgenodigd.

De Vlaamse regering heeft tijdens haar laatste zitting op 6 februari trouwens ook beslist de SERV te verzoeken binnen een termijn van 3 maanden een internationaal vergelijkend onderzoek op te starten naar hoe het preventief bedrijfsbeleid in het buitenland wordt vormgegeven, en de Vlaamse regering terzake ook de nodige beleidsaanbevelingen te bezorgen.

Ceysens

Wat betreft het Vlaams Agentschap Ondernemen, wordt inderdaad voorgesteld een raadgevend comité op te richten. Volgens de memorie van toelichting bij het kaderdecreet beter bestuurlijk beleid, bestaat een raadgevend comité uit vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen, relevant voor de betrokken sector. Het komt de Vlaamse regering toe de concrete samenstelling van het raadgevend comité te bepalen.

Op dit ogenblik werd hierover nog geen concreet standpunt ingenomen. Mijns inziens moet er echter rekening mee worden gehouden dat een raadgevend comité als een adviesorgaan ten behoeve van de manager is geconcipeerd, en geen alternatief is voor een niet bestaande raad van bestuur.

Het financieel plaatje van het vernieuwd concept Vlaams Agentschap Ondernemen is op dit ogenblik niet exact te becijferen. De operatie is behoorlijk complex. Een aantal bestaande VOI's, zoals de vijf GOM's en deels het VIZO, worden omgevormd tot één nieuw Vlaams agentschap met nieuwe taken, waaronder accountmanagement en preventief bedrijfsbeleid. Andere taken, zoals socio-economische streekontwikkeling, worden hetzij afgestoten als gevolg van het kerntakendebat naar andere bestuursniveaus, bijvoorbeeld de POM's, hetzij uitbesteed aan spelers op de privé-markt, met name aan de ondernemingsloketten.

Het is bijgevolg nog niet duidelijk of dit alles te financieren is met de middelen die op dit ogenblik ter beschikking worden gesteld door de VOI's in kwestie. Wel bestaat de afspraak in de schoot van de Vlaamse regering dat de totale oefening van het beter bestuurlijk beleid realiseerbaar moet zijn binnen de huidige budgettaire ruimte.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zei dat de transparantie wordt verhoogd, maar ik denk dat u uw wensen voor werkelijkheid neemt. Op dit ogenblik zien nog weinigen klaar in het kluwen van het socio-economisch overleg. Ik heb het dan niet alleen over het Vlaams agentschap, maar over de hele resem van erkende regionale samenwerkingsverbanden : Resoc, SERR, POM, enzovoort. Wie gaat wat adviseren en wie gaat wat aansturen ? Op het terrein raken de mensen daar echt door gedemotiveerd. De uitstroom van het betere personeel is daardoor al volop bezig.

Ik vraag me ook af wat ik me er precies bij moet voorstellen. Als ik het goed begrijp, komt er één Vlaams Agentschap Ondernemen. Er zijn echter ook tien federale ondernemersloketten. Wat kan er dan nog gebeuren in dat Vlaams Agentschap Ondernemen ? Alle werkgevers in Vlaanderen zullen zich moeten richten tot één agentschap ergens in Brussel. De accountmanagers die erin worden ondergebracht, zullen hier gecentraliseerd zijn.

Minister Patricia Ceysens : Dat is niet de ambitie. Dit is trouwens een kwestie van operationalisering, die pas aan de orde komt nadat het decreet is goedgekeurd. Onze tentakels zullen bij de ondernemingsloketten zitten. We willen de mensen bijeenbrengen om aan accountmanagement te doen. Dat hoeft absoluut niet gecentraliseerd te gebeuren.

De heer Jan Laurys : Waar zullen die mensen dan concreet zitten, als ze worden gedecentraliseerd ?

Minister Patricia Ceysens : De Vlaamse overheid werkt sowieso aan administratieve centra in elke provincie. We hebben dus wel mogelijkheden om mensen in die gedecentraliseerde antennes te plaatsen. Dat behoort echter tot de fase van de operationalisering.

We hebben op dit moment natuurlijk nog altijd de GOM's en het VIZO. Tegelijkertijd richten we de nieuwe organen op. Het is dus een overgangsfase. Vooraleer de oude organen kunnen overgaan in de nieuwe, moeten we een decretaal kader voor die nieuwe maken. In feite worden ze bijna allemaal opgedeeld. Delen van de GOM's zullen naar de POM's gaan, andere delen naar het Vlaams Agentschap Ondernemen. Ook delen van het VIZO komen naar het Vlaams Agentschap Ondernemen. Op dit moment bestaat echter het VIZO nog, met de drie entiteiten, de dienst vormgeving, de centra en het bedrijfsadvies. We kunnen immers niet anders te werk gaan. We kunnen ze niet eerst allemaal ontmantelen, en dan pas werken aan een nieuw agentschap.

De heer Jan Laurys : Het gaat om doelstellingen die bij de regeringsverklaring zijn geformuleerd. Dat geldt ook voor het in elkaar schuiven van de STC's en de streekplatforms. Nu, aan het einde van de regeerperiode, worden plots alle decreten klaargestoomd. Dat lijkt op improvisatie en chaotisch handelen. Er zijn instellingen waarvoor minister Landuyt bevoegd is, en instellingen waarvoor u bevoegd bent. Het systeem om die in elkaar te passen, moet nu op twee of drie maanden tijd in elkaar

Laurys

worden geflanst. Dat is althans de indruk die we krijgen op het terrein.

Ik vrees dat het VAO zal leiden tot een uitholling van de Huizen van de Ondernemingen door een feitelijke uitbesteding. Het wordt dan een symbolische gecentraliseerde zetel. Voor de rest zullen de mensen naar de diensten van de werkgeversorganisaties gaan. Dat is in se niet slecht, maar er is wel op vijf jaar tijd een bocht gemaakt van 180 graden. De transparantie is dus volledig zoek, terwijl men uit was op een helder en doorzichtig resultaat.

De SERV, die u een onderzoek wilt laten doen, heeft pas twee of drie jaar geleden een vergelijkend onderzoek gedaan naar het preventief bedrijfsbeleid. Is het dan wijs dat nogmaals te doen? U kunt vragen het onderzoek te actualiseren, maar de gegevens zijn eigenlijk al bekend.

Minister Patricia Ceysens : Als die gegevens al bekend zijn, zijn ze niet tijdens de ondernemingsconferentie op tafel gelegd. Daar leefde veeleer het besef dat het systeem in het verleden niet accuraat was.

De heer Jan Laurys : U hebt gelijk voor wat het preventief bedrijfsbeleid betreft. Iedereen was het erover eens dat niet accuraat werd gewerkt.

Minister Patricia Ceysens : Er was geen nieuw model. We proberen er nu een te ontwikkelen. We zijn zeker bereid om er samen met de SERV aan voort te werken, mits de raad een eenduidig verhaal brengt.

De heer Jan Laurys : Het preventief bedrijfsbeleid kende een gelijkaardige evolutie, want er bestond een instelling, er was een Vlaamse commissie en er waren regionale cellen. Die werken nu zelfs niet meer op waakvlam, maar zijn op sterven na dood. Het decreet over hun afschaffing is nog niet op komst, maar de diensten werken niet langer. Ze worden de facto afgeschafte. Ook al wordt er nog een vergelijking gemaakt, wordt alles in feite uitgehouden. Hetzelfde geldt voor de huizen van de onderneming. Ook die worden afgebouwd en geprivatiseerd.

Minister Patricia Ceysens : Neen, het klopt niet dat alles wordt afgebouwd. In een andere commissie voer ik een gelijklopende discussie over het Agentschap voor Internationaal Ondernemen. De discussie is heel hevig, want het ontwerp van decreet is reeds in behandeling. Ook daar werd gevraagd of

er sprake is van privatiseren of afbouwen. We maken een heel duidelijke keuze als overheid. We moeten immers beslissen wat onze corebusiness is. Ik heb geen zin om heel veel gemeenschapsgeld te besteden aan de front office of aan het bereiken van ondernemers.

Ik heb bij Export Vlaanderen vastgesteld dat eenmaal de bedrijven de dienst kennen, ze er heel tevreden over zijn. Er zijn er echter weinig die de dienst kennen en dat is vreemd. De ondernemingsloketten kennen ze wel, want ze moeten er verplicht langskomen. De ondernemingsloketten doen natuurlijk wel inspanningen om zich bekend te maken en om kantoren te vinden waar ze mensen kunnen ontvangen. Het zou absurd zijn om al onze middelen in te zetten op de bekendmaking van de eerste loketten waar de ondernemers toch langs moeten komen om de verplichte formaliteiten in orde te maken. Het bekendmaken van het eerste loket is trouwens de makkelijkste taak, maar niet de taak van de overheid. Privé-partners kunnen die taak veel efficiënter uitvoeren dan wij. Ze doen dat trouwens al. Met een bundeling van krachten en middelen, kan het bereik veel groter zijn.

De moeilijke taak is weggelegd voor de overheid. Die moet instaan voor het accountmanagement en moet erover waken dat de back offices behoorlijk omgaan met de dossiers en dat niet naar elkaar wordt verwezen. De overheid heeft niet de ambitie om haar schaarse middelen in te zetten in de front office, want privé-ondernemingsloketten zijn veel beter geschikt. Het klopt dat niet elk bedrijf voor een bepaalde werkgeversorganisatie kiest, maar elk bedrijf moet wel langs een ondernemingsloket passeren.

Ondertussen is de keuzemogelijkheid voldoende ruim, want er zijn tien loketten, die niet zuilgebonden hoeven te zijn. Via werkgeversorganisaties zouden de mensen verplicht zijn om voor een bepaalde zuil te kiezen, bij de ondernemingsloketten is dat niet het geval. De overheid wou een uniek loket. We hebben inderdaad eerst de oefening gemaakt om zelf dergelijke loketten op te richten. Ondertussen zijn het privé-ondernemingsloketten geworden. Het belangrijkste daarbij is, dat de ondernemer een uniek loket wordt aangeboden en dat de overheid haar middelen niet moet stoppen in de eerste front-officetaak. Bij het dossier over internationaal ondernemen maken we ongeveer dezelfde oefening. We zorgen ervoor dat de ondernemers de weg kennen. De overheid staat in voor het accountmanagement en de back office, want dat is een taak die niet door de privé-partners kan worden uitgevoerd.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, ik heb er helemaal geen probleem mee dat de overheidsmiddelen efficiënt worden ingezet. Ik volg uw redenering voor een stuk. Het klopt dat alles wat soberder en efficiënter moet gebeuren. Ik kom echter terug op mijn eerste opmerking dat er sprake is van onbehoorlijk bestuur, want in vijf jaar tijd werd het parcours gekenmerkt door heel wat bochten, draaien en stopplaatsen. Alles is een warboel geworden, waar tijdens de laatste maanden van een legislatuur blijkbaar plots een decreet moet worden uitgeperst. Dat getuigt van onbehoorlijk bestuur. Ik verwijt u dat niet, want de opeenvolgende ministers van Economie hadden elk hun visie. De ondernemers en werknemers zijn duidelijk niet gediend met al dat bochtenwerk.

Minister Patricia Ceysens : Er is altijd een eenheid van visie geweest, want iedereen wou één loket uitbouwen. Het doel was duidelijk. De fusie van Export Vlaanderen en de Dienst Investeren in Vlaanderen heeft een ietwat andere evolutie gekend. Toen kwam er kritiek omdat er eerst sprake was van de fusie en omdat het decreet lang op zich liet wachten. Ons werd verweten om veel te snel en eenduidig gekozen te hebben voor de fusie. Dat is één manier van werken : de diensten de facto verder laten werken zonder decretale onderbouw. Hier doen we het anders, alle organisaties blijven operationeel en behouden hun benaming tot het nieuwe initiatief er staat. Met zoveel verschillende partners is heel wat overleg nodig. We hebben lang moeten zoeken wat voor wie kon.

Bij FIT gingen we omgekeerd te werk en daar kregen we ook kritiek op. Volgens mij verliep die oprichting juridisch niet helemaal correct. Strikt genomen mochten we geen nieuw agentschap oprichten zonder decreet. Het heeft in de praktijk wel goed gewerkt. De oude organisaties werden geleidelijk aan opgedoekt. Dat hebben we hier dus niet gedaan. Het was daarom niet makkelijker.

De heer Jan Laurys : Ik veronderstel dat we het ontwerp van decreet opnieuw kunnen behandelen als het wordt ingediend.

Minister Patricia Ceysens : Absoluut. Het wordt eerstdaags ingediend.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het negeren van het streekplatform Hesoc bij de subsidiëring van projecten ingediend door dit streekplatform

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Laurys tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het negeren van het streekplatform Hesoc bij de subsidiëring van projecten ingediend door dit streekplatform.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, tijdens de vorige legislatuur kregen achtergestelde regio's impulsmiddelen van de overheid. Ze konden projecten indienen om de achterstand weg te werken. Dat is in 1996 bijgestuurd door het vernieuwd subregionaal economisch beleid.

Daarbij werd voorgesteld om alle lokale actoren, sociale partners en politici te verenigen in een streekplatform. Aan dat platform werd gevraagd om een streekvisie uit te tekenen. Die visie over de toekomst van de regio zou worden vastgelegd in een akkoord. In plaats van lukraak enkele voorstellen of projecten in te dienen, zou men – na goedkeuring van de streekvisie door de Vlaamse regering – een streekcharter afsluiten. Dat zou de toetssteen worden voor elk project. Het geld zou dus niet meer naar lukrake projecten gaan, maar naar initiatieven met een visie die wordt gedragen door alle actoren van de streek.

In de regeringsverklaring bij het begin van deze legislatuur werd gezegd dat men zou saneren in de overlegorganen. De STC's en de streekplatforms zouden geleidelijk in elkaar worden geschoven. Daarover verschillen de ministers vaak van mening. Dat is nog niet gebeurd. Ik heb net al verwezen naar de SERR's en de Resoc's.

In afwachting van die realisatie trokken de opeenvolgende ministers van Economie budgetten uit voor streekplatforms, alhoewel de erkenning werd stilgelegd. Het Hagelands Economisch en Sociaal Overlegcomité, het Hesoc, en het streekplatform van Gent kwamen als laatste aan de beurt en werden niet meer erkend. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat het toenmalige Agalev mee in de regering zat, maar niet betrokken was bij de vorming van de platforms. Agalev had problemen met de streekcharters en de projecten die werden inge-

Laurys

diend. Hoe dan ook, de Vlaamse regering heeft zich niet meer geëngageerd voor de uitvoering van de streekcharters. Ze zou wel nog af en toe geschikte projecten goedkeuren en subsidiëren.

Dat is gebeurd in het voorjaar van 2003. De minister deed een nieuwe call. De projecten zouden door de evaluatiecommissie van de Vlaamse administratie worden getoetst aan het streekcharter en aan de 'economische finaliteit'. Het Hesoc heeft in antwoord op die call zeven projecten ingediend. De evaluatiecommissie oordeelde dat vier ervan prioritair waren, eentje stond in reserve en de rest werd verworpen. Er zijn regelmatig contacten tussen de administratie en de streekmanager. Hij kreeg nadien te horen dat de middelen beperkt waren, het reserveproject zou wegvallen, maar voor de vier andere was er geen probleem.

Uw kabinet, mevrouw de minister, liet weten dat de projecten nog verder moesten inkrimpen. Het 'Masterplan verwaarloosde site Aciers Alexis' in Landen werd afgevoerd. Er bleven slechts drie projecten over. Het 'Implementatie citymarketingplan Tienen' kreeg een cofinanciering van 20 percent, 10 minder dan oorspronkelijk vooropgesteld. De 'Labeling streekproducten' en de 'Netwerking plattelandswinkels' konden doorgaan.

Dat werd meegedeeld op een vergadering van het Hesoc. De dag daarop werd de streekmanager gecontacteerd door de schepen van Landen die ander nieuws had. Hij had een brief ontvangen van het kabinet van de minister van Economie dat de minister hem over 2 dagen een cheque zou overhandigen voor het project 'Verwaarloosde site Aciers Alexis'. Dat klopt, op 23 december hebt u aan het gemeentebestuur van Landen een cheque overhandigd. Het was een hele grote cheque in omvang, het was een heel karton. De overhandiging ging samen met een persconferentie, de regionale tv was daar uiteraard. Het streekplatform werd daar echter niet bij uitgenodigd en werd zelfs niet vermeld.

Nadien gebeurde net hetzelfde met een project van de stad Tienen. Op 16 januari bent u daar een cheque gaan overhandigen voor het project 'Implementatie citymarketing Tienen'. Ook dat project was een voorstel van het streekplatform. Daarbij was geen sprake meer van een cofinanciering van 20 percent, maar van een cofinanciering van 30 percent. Ook hier werd het streekplatform niet uitgenodigd op de persconferentie.

Ook in Diest bent u een cheque gaan overhandigen voor een behoorlijk bedrag. Hier ging het evenwel niet over een voorstel van het streekplatform Hageland. Het project 'Innovatieve streekprojecten' is ingediend door de provincie Vlaams-Brabant. Het gaat om de herinrichting van de stationsomgeving. Voordien reeds had ook het streekplatform Hageland zich achter dit project geschaard. Ook hier kregen we hetzelfde scenario. Er volgde een persconferentie zonder dat de promotoren daarbij werden betrokken.

Dit lijkt me een heel eigenaardige handelwijze, mevrouw de minister. Het is de bedoeling dat de lokale actoren worden betrokken bij het uitstippelen van het subregionaal beleid. Men heeft terecht aan het streekplatform gevraagd een gezamenlijke visie te ontwikkelen die wordt gedragen door alle actoren. De voorstellen moeten dan worden getoetst aan die visie. In dit geval zijn de streekplatforms niet betrokken bij de ingediende projecten. Plots komt u als een mecenas met een grote cheque bewijzen hoe u als Vlaams minister van Economie de streek ondersteunt en projecten financiert.

De mensen van het streekplatform zijn zwaar teleurgesteld en zelfs woedend omdat zij via de pers hebben moeten vernemen dat u hun projecten hebt gehonoreerd terwijl zij zelf van toeten noch blazen weten. Zij voelen zich miskend en genegeerd. Ze voelen zich zelfs een beetje misbruikt. Zij hebben immers die projecten uitgeschreven zonder daar nadien bij te worden betrokken. Pas eind januari, toen het geld al was uitgedeeld, kreeg het streekplatform een overzicht van de goedgekeurde projecten en van de bedragen.

Er is zelfs enig vermoeden van kwade trouw. De evaluatiecommissie van de Vlaamse administratie heeft van de minister zwijgplicht gekregen over dit dossier. Er mochten terzake geen gegevens meer worden verstrekt aan het streekplatform.

Mevrouw de minister, wij kunnen deze werkwijze absoluut niet aanvaarden. Waarom werd het streekplatform niet eerst op de hoogte gebracht van de erkende en geweigerde projecten ?

Waarom bent u persoonlijk die cheques gaan overhandigen terwijl de promotoren zelfs nog niet op de hoogte waren van de afwerking van de dossiers ? Het zou logisch zijn dat u dat doet samen met de streekplatforms indien de projecten erkend waren met medeweten van de streekplatforms.

Laurys

Waarom werd het streekplatform niet persoonlijk uitgenodigd bij het overhandigen van die cheques ? Tijdens de daaropvolgende persconferentie is zelfs niet verwezen naar het streekplatform. Hun bijdrage is volledig genegeerd.

Is dat elders ook nog gebeurd ? Wij zijn enkel op de hoogte van de zaak van het streekplatform Hesoc.

Mevrouw de minister, kunt u tot slot een gedetailleerd overzicht geven van de procedure tot erkenning van de gefinancierde projecten in het arrondissement Leuven ?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Ik zal eerst een algemeen kader schetsen en vervolgens weergeven hoe die projecten zijn verlopen.

De systematische communicatie over de goedgekeurde projecten verliep net zoals de voorbije jaren via de streekplatforms. De projectpromotoren werden systematisch via de streekplatforms op de hoogte gebracht. De administratie richt daartoe een schrijven aan de streekplatforms met een beknopte uitleg over de door hen ingediende projecten, meer bepaald waarom ze al dan niet geselecteerd werden, en met de ministeriële besluiten ten behoeve van de projectpromotoren van de gesubsidieerde projecten. Dit is gebeurd midden januari.

Gewoonlijk verloopt er inderdaad heel wat tijd tussen de definitieve selectie van de projecten en de bekendmaking aan de projectpromotoren via de streekplatforms, dit omwille van de administratieve procedure en de financiële controle. Omwille van de lange doorlooptermijn worden sommige projectpromotoren na de definitieve goedkeuring maar nog voor de financieel-administratieve procedure volledig is doorlopen, volledig op de hoogte gebracht. Dit gebeurt niet systematisch, maar bijvoorbeeld op vraag van projectpromotoren zelf zodat ze met een eventuele goedkeuring kunnen rekening houden in hun jaarplanning.

In het hele goedkeuringsproces neemt de minister de eindbeslissing. Wanneer de minister over de projectoproep communiceert en de handtekening heeft gezet, is de eindselectie afgerond, ook al is dan de daaropvolgende administratieve afhandeling nog niet doorlopen.

Waarom werd het streekplatform niet uitgenodigd ? Voor de verschillende projecten is de situatie ook verschillend. Het is niet juist om te zeggen dat Diest eenzelfde geval is als de andere. We hebben de provincie Vlaams-Brabant er onmiddellijk bij betrokken omdat ze mede indiener en promotor was van het project en zij de middelen krijgt. We hebben ervoor gekozen om de mensen uit te nodigen die de middelen krijgen, en dat was in Landen en Tienen heel duidelijk het schepencollege. In Diest lag het anders, daar was de ambtenaar van de provincie Vlaams-Brabant er bij, maar in de twee andere gevallen waren de mensen van de schepencolleges erbij betrokken. De lokale schepenen van economie hebben op geen enkel moment gezegd dat de streekplatforms erbij zouden moeten worden betrokken. We hebben met de schepenen overlegd, en zij wilden er ook graag bij zijn. Zij krijgen de middelen. We hebben ervoor gekozen om aan de mensen die het geld krijgen, het geld symbolisch te overhandigen. In het geval van Diest was de provinciale ambtenaar erbij omdat niet alleen het schepencollege van Diest de middelen krijgt, maar ook de provincie een stuk van de middelen beheert.

Ik vind niet dat we de streekplatforms hebben miskend. Er zijn wel streekplatforms die erin slagen om informatie los te krijgen door te telefoneren, bijvoorbeeld. Van hun kant wacht men ook niet tot de zaak helemaal is afgerond. Ik ken alle netwerken niet maar ik merk wel dat sommige streekplatforms blijkbaar gemakkelijker aan informatie raken dan andere. Ze proberen via hun contacten in de administratie, vaak zonder dat ik het weet, dingen te weten te komen die ikzelf niet eens weet. Het is een beweging die langs twee kanten werkt.

Voor ikzelf iets wist over die 20 percent, werd hier al druk over gecommuniceerd, hoewel die informatie op dat ogenblik nog vertrouwelijk was. Zolang ik de handtekening nog niet heb gezet, is er nog geen beslissing. Men heeft niet altijd de schroom om die informatie als vertrouwelijk te benaderen, maar men probeert zijn netwerken, die bij sommigen beduidend groter zijn dan bij anderen, aan te spreken. Ik stel dan soms vast dat men mij zegt wat ik zal tekenen. Soms kom ik op het terrein en zeggen mensen dat ze maar zoveel zullen krijgen, terwijl ik het dossier nog niet eens bij mij heb gehad. Dit gaat toch niet op. In Tienen kreeg ik overal het verhaal te horen dat ik maar 20 percent zou geven, terwijl het dossier toen nog niet eens op mijn tafel lag.

De streekplatforms gaan na welke wegen of kanalen ze kunnen gebruiken om aan informatie te

Ceysens

komen. Die informatie wordt al gecommuniceerd terwijl die niet eens juist is, laat staan getrancheerd. Ik vind dat dit niet kan. De eindbeslissing ligt uiteindelijk bij mij. Zeker in het dossier van Tienen was het onheus hoe die informatie werd verspreid en op zo'n platform krijgt men dan ook totaal voorbarige informatie. Men houdt zich niet aan de complete discretie en dan word ik soms geconfronteerd met communicatie via de media over zaken die nog niet eens bij mij zijn terechtgekomen. Daarom heb ik op een bepaald ogenblik duidelijk gemaakt de beslissing en de verantwoordelijkheid bij mij liggen en dat de communicatie dus ook van mij zal uitgaan. Ik heb namelijk al snel ervaren dat dit bij heel wat dossiers gebeurt, bijvoorbeeld ook in de wapenhandel. U zegt dat ik een bepaalde commissie zwijgplicht zou hebben opgelegd. De dossiers waar we het vandaag over hebben, liggen minder gevoelig dan sommige andere. In een andere commissie werd ik ooit geconfronteerd met uitspraken van mensen binnen de administratie waarvan ik niet eens weet had, maar die mensen uit andere netwerken blijkbaar heel goed kenden.

Ofwel kies ik ervoor dit systematisch te laten gebeuren en dan moet ik telkens reageren op zaken die naar buiten worden gebracht en die heel vaak niet juist zijn, ofwel zorg ik ervoor dat de communicatielijns dichter bij mij ligt. We hebben dat op een bepaald moment willen doen.

Ik heb altijd gezegd dat de site van Landen perfect kaderde in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk het zoeken naar nieuwe bedrijfsruimten. We weten hoe schaars de ruimte in Vlaanderen is. We weten dat een van de prioriteiten van deze regering is ervoor te zorgen dat om plaatsen waar er aangesneden, verwaarloosde lege ruimte is, te valoriseren. Er was nu zo'n terrein. En sommigen zeggen me dan nu dat dit niet kan ! Dat gaat te ver.

De heer Jan Laurys : Wie zegt zoiets ? Dat waren mensen van uw kabinet.

Minister Patricia Ceysens : Die communicatie ging uit van andere kanalen. Ik heb toen gesteld dat ik daarvoor verantwoordelijk was. Voor mij past dit project perfect in de beleidsdoelstelling van de Vlaamse regering.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, het gaat er niet om of het goede of slechte projecten zijn. De projecten zijn ingediend. Alle actoren van de regio staan daarachter. Over de grond van de

zaak is er geen enkele discussie. Wat me wel verwondert, is dat u zegt dat u uiteindelijk beslist. Er is een evaluatiecommissie. Ik vind het logisch dat als het streekplatform dossiers indient, de diensten met elkaar praten om de projecten eventueel bij te sturen.

Het klopt dat een minister de eindbeslissing neemt. U kunt de hele voorafgaande procedure negeren en een andere beslissing nemen. Dat betwist ik niet. Het is wijs om met adviserende organen rekening te houden, het hoeft echter niet.

Waar ik het echter niet met u eens ben, is dat u het gewoonweg negeert. U hebt gezegd dat er werd gecommuniceerd. Dat klopt. Maar toen waren de cheques al uitgedeeld. Alles was al geregeld en dan geeft u aan het streekplatform het overzicht. U deelt mee dat Tienen 144.000 euro krijgt, de bouwsector 44.000 euro, enzovoort. Ze werden echter niet bij de zaak betrokken. Voor de promotoren van de projecten zijn de streekplatforms niet meer nodig omdat ze rechtstreeks met u kunnen werken.

U ondermijnt het subregionaal overleg. U hebt de werkgevers, werknemers en politici te kijk gezet.

Minister Patricia Ceysens : Het is toch vreemd dat er in het streekplatform wordt gezegd dat een bepaald project er niet bij is terwijl dit op dat moment absoluut niet opportuun was. De toon wordt al gezet op een moment dat dit helemaal niet nodig was.

De heer Jan Laurys : Dat is een andere zaak. Ik kan me voorstellen dat de evaluatiecommissie vindt dat er voor bepaalde projecten middelen zijn en voor andere niet. Ze kunnen geen eindbeslissing nemen. Die gebeurt door u.

Het is echter toch logisch dat die commissie de projecten evalueert.

Minister Patricia Ceysens : Maar in de procedure is dat ook niet voorzien. Het gebeurt ook niet systematisch. Sommigen slagen er blijkbaar in om telefonisch informatie te krijgen over zaken die op dat moment nog niet mededeelbaar zijn. Dat is de realiteit.

De heer Jan Laurys : Dat gebeurt overal.

Minister Patricia Ceysens : Dat kan wel zijn. Ik hoef me daar echter niet bij neer te leggen.

De heer Jan Laurys : De indiener volgt zijn projecten. De communicatie gebeurt langs beide zijden.

Laurys

Soms is een kleine bijsturing voldoende om een project goedgekeurd te krijgen. Ik vind het zelfs een bewijs van goed beheer dat die zaken worden opgevolgd.

U hebt nu de projecten van het streekplatform gepikt, u deelt als een Sint-Nicolaas cheques uit. De streekplatforms worden gewoon genegeerd. Dit past in het beleid van paars. In mijn allereerste vraag aan minister Van Mechelen die ik heb gesteld, wilde ik weten wat de overheid van plan was met de streekplatforms. In 1999 hadden we de indruk dat men de platforms wilde afbouwen.

De discussie ging toen over de primauteit van de politiek. Er werd wat neergekeken op de sociale partners en actoren. Het huidige punt ligt in het verlengde van hetgeen toen werd gezegd. Men heeft de STC's en streekplatforms laten doodbloeden. Men heeft er niets aan willen doen zodat de politieke verantwoordelijken opnieuw zouden kunnen beslissen. Ik sta daar ook achter. We weten echter niet alles. Een minister moet zich laten bijstaan door mensen uit de sector.

Mevrouw de minister, ik zal de laatste zijn om te betwisten dat u de eindbeslissing moet nemen. U negeert en maakt echter misbruik van de inspanningen van de streekplatforms en steekt dan de pluimen op uw hoed.

Minister Patricia Ceysens : Dat is niet waar. We hebben steeds gewerkt met de promotoren. In deze dossiers ging het niet om de streekplatforms.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, u ontkent niet dat u het streekplatform hebt genegeerd.

Minister Patricia Ceysens : We hebben met de provincie gewerkt.

De heer Jan Laurys : U bevestigt alleen wat ik heb gezegd. Daar zitten politieke vertegenwoordigers. Die worden bij de zaak betrokken. De anderen worden gewoonweg genegeerd. De politiek is trouwens ook vertegenwoordigd in de streekplatforms.

U maakt flagrant misbruik van het systeem.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer Laurys, ik zal nog antwoorden op uw laatste vraag. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de projecten die ingediend werden in het kader van de oproep voor streekcharterprojecten, en de projecten die in

het kader van de innovatieve streekontwikkelingsprojecten van een subsidie konden genieten.

Alle projecten die in het kader van de oproep voor streekcharterprojecten werden ingediend, hebben een selectieprocedure doorlopen. De administratie zorgt er eerst voor dat alle gegevens voorhanden zijn om een degelijke beoordeling van het project mogelijk te maken. Gedurende heel het selectieproces kan de administratie hiertoe bijkomende informatie opvragen. De administratie screent de projecten naar wenselijkheid en haalbaarheid, en gaat zo nodig te rade bij andere administraties en VOI's, onder meer om te vermijden dat de subsidiëring van een bepaald project de beleidslijnen van een ander bevoegdheidsdomein doorkruist. De administratie maakt een voorstel van selectie, met drie groepen van projecten : prioritair te subsidiëren projecten, te subsidiëren projecten en projecten waarvan de administratie voorstelt om ze niet op te nemen in de eindselectie. Deze lijst wordt voorgelegd aan het kabinet van de minister, waarbij wordt nagegaan of, gelet op de beperkte middelen, alle prioritaire projecten kunnen worden gesubsidieerd. Op basis van de beschikbare middelen moet worden geschraapt in de aanvaardbare kosten van bepaalde projecten, teneinde meer projecten van de subsidie te kunnen laten genieten. Daarbij is het belangrijk om af te wegen of door een eventuele vermindering van het subsidiepercentage of de subsidieerbare kosten, de uitvoering van het hele project niet op de helling komt te staan. De eindbeslissing wordt door de minister genomen.

De projecten die in het kader van de innovatieve streekontwikkelingsprojecten worden gesubsidieerd, volgen een andere weg. De projectvoorstellen worden immers van bij het begin opgesteld samen met de administratie. Het betreft immers streekontwikkelingsprojecten die ook volledig tegemoet komen aan de Vlaamse doelstellingen, bijvoorbeeld in het kader van het Vlaamse ruimtelijk-economisch beleid. Vandaar dat deze projecten na indiening meteen in stap 4 van het schema belanden.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, u spreekt niets tegen van wat ik heb gezegd.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Waarom is het streekplatform niet betrokken bij het overhandigen van die cheques of het toekennen van de projecten ?

Minister Patricia Ceysens : We hebben contact opgenomen met degenen die de middelen uitgekeerd zullen krijgen. Zij zijn de promotoren van de pro-

Ceysens

jecten. Het schepencollege van Diest heeft dit onmiddellijk gezegd.

De heer Jan Laurys : In Diest ging het om een innovatief project in samenwerking met de provincie. Laten we het bij Tienen en Landen houden. Waarom is het streekplatform er niet bij betrokken ?

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer Laurys, ik geef u het antwoord. We hebben contact opgenomen met de promotoren.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, u zegt dat Tienen en Landen hebben gezegd dat zij de promotoren zijn en het streekplatform er niet bij betrokken moet worden.

Minister Patricia Ceysens : Zij zijn degenen die de middelen zullen krijgen. Diest heeft gezegd dat de provincie erbij betrokken moet worden. We hebben de keuze gemaakt om degenen te betrekken die het moeten uitvoeren en de middelen op hun rekening krijgen.

De heer Jan Laurys : De schepencolleges hebben dus gezegd dat het streekplatform er niet bij betrokken moet worden ?

Minister Patricia Ceysens : Ik herinner me heel goed dat een schepencollege heeft gezegd dat dit goed was, maar dat dan iedereen van het schepencollege aanwezig moet zijn.

De heer Jan Laurys : Was dit in Diest ?

Minister Patricia Ceysens : Neen, in Diest werd onmiddellijk gezegd dat de stad de centrale actor is. De provincie was hiermee akkoord. Voor de andere projecten zijn het degenen die de middelen krijgen en het project echt zullen uitvoeren die de overhandiging doen. Dit is een duidelijke keuze.

De heer Jan Laurys : Voor mij is het ook heel duidelijk. We zullen contact opnemen met de schepencolleges.

Minister Patricia Ceysens : Ik heb gezegd waarom ik gekozen heb voor degenen die de middelen op hun rekening zullen krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een federaal onderhandelaar voor de eventuele verhuizing van DHL van Zaventem naar een andere luchthaven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een federaal onderhandelaar voor de eventuele verhuizing van DHL van Zaventem naar een andere luchthaven.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we bevinden ons in een eigenaardige situatie. Federaal minister Vande Lanotte heeft een onderhandelaar aangesteld om met DHL het dossier te bespreken. Minister Vande Lanotte zegt dat hij op die manier een poging wil doen om de onderhandelingen te vereenvoudigen en te depolitiseren. Ik heb hier mijn bedenkingen bij.

Via de media vernemen we dat minister Vande Lanotte de Vlaamse en de Brusselse regering oproept om hetzelfde te doen. Minister-president Somers reageert positief op de vraag van minister Vande Lanotte en zegt dat de Vlaamse regering op zoek gaat naar de juiste kandidaat. We hebben nog niks gehoord over die 'juiste kandidaat'. In hoeverre is de Vlaamse regering op zoek naar deze kandidaat ?

Nog via de krant vernemen we dat de opdracht van de heer Dubois, de federale onderhandelaar, erin bestaat om tegen september een akkoord te bereken over de activiteiten van DHL op de luchthaven van Zaventem. Een niet onbelangrijke zin uit het artikel is : 'Indien dit niet haalbaar is, wil de federale regering met DHL onderhandelen over de verhuizing naar een andere luchthaven van België'.

Vlaanderen zou ook een beroep kunnen doen op de heer Dubois, maar dan doen we een beroep op een federaal onderhandelaar om mee het idee van een verhuis van DHL naar een andere luchthaven te onderzoeken. Dat lijkt me ten eerste in strijd met de Vlaamse belangen. Echter, Vlaanderen lijkt ook geen initiatief te nemen om een eigen onderhandelaar naar voren te schuiven.

Mevrouw de minister, het is nog steeds in het belang van de Vlaamse economie dat DHL op Za-

Van Goethem

ventem wordt gehouden. Ik verwacht initiatieven van de Vlaamse regering in die zin, maar de laatste tijd is het 'im Westen nichts Neues' en 'le calme plat'. Welke inbreng heeft de Vlaamse regering in het mandaat van de heer Dubois? Is hij op de hoogte gebracht van onze eisen en doelstellingen? Is er met hem onderhandeld? Weet hij met welke visie hij namens de Vlaamse regering naar DHL kan gaan?

Zo niet, wordt er dan nog gedacht aan een eigen onderhandelaar, zoals de minister-president zei? Wie zou het dan worden? Zijn er al contacten geweest met iemand? Welke prioriteiten zal die onderhandelaar, wie het ook is, de heer Dubois of een Vlaamse onderhandelaar, namens de Vlaamse regering naar voren schuiven? Welke garanties heeft de Vlaamse minister van Economie dat de federale onderhandelaar de Vlaamse belangen, dus het behoud van DHL op Zaventem, als een prioriteit zal beschouwen?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Dubois werd in eerste instantie inderdaad als onderhandelaar aangeduid door de federale regering. Op het Overlegcomité hebben we te kennen gegeven dat we hem ook een mandaat willen geven als Vlaams onderhandelaar, zodat hij ten volle namens de verschillende regeringen een eerste gesprek kan voeren. We hebben ook gezegd dat dat kan in een eerste fase, waarin er nog geen tegenstrijdigheid is tussen de belangen van de federale overheid en de gewesten. Hij is nu aan het werk gegaan, en zal in de komende weken voor het eerst rapporteren.

Zolang het nog om een informatieopdracht gaat, mag het voor ons dezelfde persoon zijn. We hebben ons echter het recht voorbehouden vanaf het ogenblik dat de opdracht verder gaat en er wel degelijk tegenstrijdige belangen kunnen ontstaan van de federale overheid versus de gewestelijke overheden, niet langer dezelfde persoon voor beide niveaus te laten optreden.

Het leek ons een goed idee om het eerste contact wel door één persoon te laten leggen. DHL zit wel-

licht niet te wachten tot elke overheid een eigen mandataris heeft aangeduid. Er zou dan trouwens een versnippering van de informatie dreigen, aangezien meerdere mensen hetzelfde soort opdracht zouden moeten uitvoeren, maar de zaken wel verschillend zouden kunnen interpreteren. Het leek ons belangrijk de eenheid te bewaren. Het kan gebeuren dat op zeker moment de belangen niet meer gelijklopend zijn. Dan opteren we voor een eigen mandataris.

De aanduiding is gebeurd. Intussen hebben we ook op Vlaams niveau een task force opgericht om ook zelf verder te kunnen onderzoeken wat de mogelijkheden zijn. De heer Dubois heeft wel duidelijk een mandaat van zowel de federale als de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw klaar en duidelijk antwoord. U zei binnen enkele weken een eerste rapport te verwachten van de heer Dubois. Weet u ongeveer wanneer dat komt? Na de eerste aftastende besprekingen zult u wellicht een eigen onderhandelaar moeten aanstellen. Gezien de uitspraken van de heer Vande Lanotte over ofwel Zaventem ofwel een andere luchthaven, zullen we wel in de knoop geraken.

Minister Patricia Ceysens : Ik heb nog geen idee van de juiste timing. Die man heeft nog niet zolang zijn mandaat gekregen. Hij voert nu zijn opdracht uit. Op uw tweede vraag heb ik al geantwoord. We vonden het op dit moment opportuun te kiezen voor één mandaat, maar we hebben ons uitdrukkelijk het recht voorbehouden op het moment dat de belangen niet meer gelijklopend zijn, een andere eigen onderhandelaar te kiezen.

De heer Roland Van Goethem : We volgen dit op de voet; dat hebt u wellicht al ondervonden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.30 uur.*